

dyž tu spanja požadaju, draſta lejji komori, ta na fitel poſaje, Smertje bratr pak sa nim bje, ſojo ze mi pokasowacj, ſo me budja rovi khotwacj.

6. Bojo, ty zhl me da wucicj, ſo bych nebyl krobliv. Onj me ſwjet ze kſtemu nucicj, da mi dawaj do myſlje: Ty ſiň Smertny, cjlownecje! rjedchny loscht tak wotendje, kij me jebe, ſo ſym wini, wjecjnu Smertj mi loschku cjinii.

7. Spokutu mi nedaj cjacj, hacj me khorosz nadpane, ſtrowemu daj ſrudnje plaſacj, predn hacj rjedh wulki je. Schjednje cijer me kpoſucj, ſo, dyž pſchindje konzeji, nejſym ſrjehom womasann, ale ſ Bohom wujednann.

8. Ja ſo tebi, Bojo, podam, ſo mol wumrecj weſelje, ſchitko moje tebi dodam, ber ſo horje po duschi. Twojho Gſyna droha krej cjin me tedy ſchudžom frej. Kpoſlenemu nech te ſłowa: Jesus, Jesus! moj duch woła. B.

473.

Wot ſachodnosje teho mjetſiſcheho ſiwenja.

Prjedar Salomo I, 2.

Ach wie nichtig, ach wie flüchtig ic.

Ach kak braschne, ach kak trachne je ſchjedh ludji waschnje! jako mha ſo rucije ſbjene, potom ſaſo borsh ſhine, tak ſo tež ton cjlownek mine.

2. Ach kak braschne, ach kak trachne ſu ſchjedh ludji cjaſh! jako bjeji ſwodu rjeka, aby donza, dyž ſo kwojka, tak tež naſch cjaſh rucije cijeka.

3. Ach kak braschne, ach kak trachne je ſchjedh ludji weſlje! kaj ſo ſchtundh pſhemjenju, mjer a wojny wobrocju, tak cji, kij ſo ſweſeluju.

4. Ach kak braschna, ach kak trachna je ſchjedh ludji rjanosz! jako kwojetki borsh spanu, dyž te wjetry na nje cjanu, jim maſch runu barbu rjanu.

5. Ach kak braschna, ach kak trachna je ſchjedh ludji ſylnosz! kotryj jako law tu khodji, ſe ſylnymi wojnu wodji, temu molcika khorosz ſchfodji.

6. Ach kak braschne, ach kak trachne je ſchjedh ludji ſbojje! kaj ſo kula woklo wala, dyž je bjejecj ſapocjal, tak ſo naſche ſbojje ſdala.

7. Ach kak braschna, ach kak trachna je ſchjedh ludji kraſnosz! komuž djenſa ružy koſcha, jeho jako Boh Knes bes tych ſupnych ſadja.

8. Ach kak braschna, ach kak trachna je ſchjedh ludji mudrosz! tych, kij mudre ſłowa dadja, roſomnje ſchjem druhim radja, Boh Knes bes tych ſupnych ſadja.

9. Ach kak braschne, ach kak trachne ſu ſchjedh ludji myſlje! teho, kij ſchje kumschty praji, wele rjanych ſutkow ſtaji, na poſletku ta Smertj daji.